

Podací lístek	
Krajský úřad Středočeský kraj, Zborovská 11, 150 21 Praha 5	
Podal: SPOLANA, a. s., Práce 657, 277 11 Neratovice	
Číslo dokumentu: 046129/2013/KUSK Identifikátor: kuskes50788825 GUID: 3527d75f-8b29-40d2-9f41-52dbd197b17b(pro sledování Vašeho podání)	
	
Věc: odvolání proti rozhodnutí-Spolana	
Doručeno dne: 15.03.2013 13:04	
Vaše značka: 127940/2012/KUSK OŽP/Hra	
li / li,sv.př: 0/0	př / druh: 6/smlouva

Krajský úřad Středočeský kraj
 Doručeno: 15.03.2013
 046129/2013/KUSK
 listy: list, sv příloh:
 druh: smlouva

✓

kuskes50788825

Ministerstvo životního prostředí
Odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence
Oddělení IPPC a IRZ
Vršovická 65
101 00 Praha 10

prostřednictvím:

Krajského úřadu Středočeského kraje
Odbor životního prostředí a zemědělství
Zborovská 11
150 21 Praha 5

Č. j.: 127940/2012/KUSK OŽP/Hra
Sp. zn.: SZ_127940/2012/KUSK/38

V Neratovicích dne 15. března 2013

Odvolatel: **SPOLANA a.s.**, IČO: 451 47 787, se sídlem ul. Práce 657, 277 11 Neratovice

Zastoupen: Ing. Zuzanou Komárkovou, doručovací adresa SPOLANA a.s., ul. Práce 657, 277 11 Neratovice, na základě plné moci ze dne 13. 3. 2013

Odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, o vydání 4. změny integrovaného povolení

V šesti vyhotoveních

Doručeno osobně

Účastníci řízení:

- Středočeský kraj, Zborovská 11, 150 21 Praha 5
- Město Neratovice, Kojetická 1028, 277 11 Neratovice
- Obec Libiš, Mělnická 579, 277 01 Libiš
- Povodí Labe, státní podnik, Víta Nejedlého 951, 500 03 Hradec Králové
- Občanské sdružení ARNIKA – Program Toxické látky a odpady, Chlumova 17, 130 00 Praha

Přílohy:

- Plná moc ze dne 13. 3. 2013 - kopie
- Rozhodnutí jediného akcionáře o jmenování pana Krzysztofa Dzuby členem představenstva Odvolatele ze dne 25. 2. 2013 - kopie
- Výpis z mimořádného zasedání představenstva Odvolatele, na němž byl pan Krzysztof Dzuba jmenován předsedou představenstva, ze dne 4. 3. 2013 - kopie
- Výpis z obchodního rejstříku Odvolatele

I.

Dne 28. 2. 2013 bylo Odvolateli doručeno rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství („**Úřad**“), o vydání 4. změny integrovaného povolení č. j. 90139/2007/KUSK OŽP/St ze dne 25. 9. 2007, ve znění změny č. j. 172674/2008/KUSK OŽP/Hra ze dne 11. 2. 2009, č. j. 190488/2010/KUSK OŽP/Hra ze dne 18. 5. 2011 a č. j. 139023/2011/KUSK OŽP/Hra ze dne 15. 11. 2011 („**Rozhodnutí**“), kterým Úřad rozhodl o žádosti Odvolatele o změnu integrovaného povolení pro provoz zařízení "Výroba chloru a louhu sodného amalgámovou elektrolýzou" ze dne 27. 8. 2012 („**Žádost**“).

Odvolatel má za to, že Rozhodnutí je v části B. výrokové části Rozhodnutí nesprávné, v rozporu s právními předpisy, a to zejména v rozporu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění („**SŘ**“), a zákonem č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečištění a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), v platném znění („**ZoIP**“), a že řízení předcházející vydání Rozhodnutí bylo stíženo závažnými procesními vadami způsobujícími nezákonnost Rozhodnutí. Z tohoto důvodu podává **Odvolatel proti Rozhodnutí v zákonné lhůtě toto odvolání dle § 81 a násl. SŘ.**

Nesprávnost části B. výrokové části Rozhodnutí, rozpor s právními předpisy a vady řízení spatřuje Odvolatel v následujících skutečnostech, jež jsou blíže specifikovány a popsány v bodech II. až XIII. tohoto odvolání.

II.

Lhůty k vyjádření

Úřad dne 28. 1. 2013 pod č. j. 011399/2013/KUSK rozeslal účastníkům řízení přípis obsahující (i) informaci o ukončení sběru podkladů v řízení, (ii) vyjádření účastníka řízení Občanského sdružení ARNIKA – Program toxické látky a odpady („**Arnika**“) k přechozím podkladům, a (iii) výzvu účastníkům řízení k vyjádření k podkladům („**Výzva I.**“). V této Výzvě I. ze dne 28. 1. 2013 Úřad ovšem nestanovil účastníkům řízení žádnou fixní určitou lhůtu k vyjádření a pouze vágně uvedl, že rozhodnutí ve věci bude vydáno nejpozději do konce února 2013. Právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí je jedním ze základních procesních práv účastníků řízení, které je zakotveno v ustanovení § 36 odst. 3 SŘ, které konstatuje, že „Nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí...“. Na ústavní úrovni je toto procesní právo zakotveno v článku 38 odst. 2 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, v platném znění („**LZPS**“). Ze systematického výkladu § 36 odst. 3 SŘ ve spojení s § 144 odst. 3 SŘ lze přitom dovodit,¹ že Úřad by měl účastníkům řízení vždy stanovit k vyjádření pevnou určitou lhůtu, neboť bez stanovené pevné určité lhůty může posléze docházet k nežádoucím situacím. Nestanovení konkrétní

¹ VEDRAL, J. Správní řád: komentář. 2. aktualizované a rozšířené vyd. Praha: Ivana Hexnerová – Bova Polygon, 2012. ISBN 978-807-2731-664., str. 402

fixní lhůty je vadou řízení, která má za následek vydání nezákonného rozhodnutí, jak tomu bylo i v tomto konkrétním případě.

Úřad ve Výzvě I. také informoval účastníky řízení, že ke dni 25. 1. 2013 byl v tomto řízení ukončen sběr podkladů k vydání rozhodnutí. Předmětem Výzvy I. bylo i seznámení účastníků s dalšími vyjádřeními, podklady, zcela novým návrhem znění závazné podmínky a novým návrhem na zřízení vázaného účtu. Jednalo se tedy o zcela nové a doposud nediskutované návrhy Úřadu, ke kterým se Odvolatel musel vyjádřit, jelikož tyto návrhy Úřadu byly zcela odlišné od projednaných návrhů na ústním jednání konaném dne 12. 11. 2012, ze kterého byl pořízen protokol č. j. 161897/2012/KUSK („**Protokol**“). K těmto novým informacím a novému návrhu znění závazné podmínky ze strany Úřadu se Odvolatel vyjádřil v dopise ze dne 5. 2. 2013.

Úřad toto vyjádření Odvolatele ze dne 5. 2. 2013 přeposlal ostatním účastníkům řízení dne 18. 2. 2013 s informací, že vyjádření představuje podstatný podklad rozhodnutí a současně opět vyzval účastníky řízení k vyjádření k podkladům před vydáním rozhodnutí („**Výzva II.**“). Ve Výzvě II. Úřad opět nestanovil žádnou pevnou určitou lhůtu, ve které by se účastníci řízení mohli k dosavadním podkladům i k tomuto úplně novému podkladu vyjadřovat. Dále Úřad opět pouze vágně konstatoval, že rozhodnutí bude vydáno nejpozději do konce února 2013.

Tento termín však nelze považovat za stanovení pevné určité lhůty pro vyjádření zejména s ohledem na skutečnost, že samo Rozhodnutí bylo patrně vydáno již 26. 2. 2013 s ohledem na datování Rozhodnutí. Pokud budeme vycházet z předpokladu, že by všichni účastníci řízení obdrželi Výzvu II. ze dne 18. 2. 2013 nejpozději 20. 2. 2013 (což lze ovšem předpokládat jen teoreticky a Úřad takovou skutečnost nemohl předem presumovat), tak na prostudování stanoviska Odvolatele ze dne 5. 2. 2013 měli ostatní účastníci řízení maximálně tři pracovní dny (21., 22. a 25. 2. 2013), než Úřad (patrně) vydal dne 26. 2. 2013 Rozhodnutí. Jelikož se v případě Rozhodnutí jedná o celkem rozsáhlé odůvodněný dokument, nelze se domnívat, že by Úřad na jeho vyhotovení potřeboval méně než jeden pracovní den. Účastníci řízení tedy měli fakticky přibližně 1 – 2 pracovní dny na seznámení se s novými podklady a k podání svých vyjádření, což lze nad vší pochybnost považovat za závažné porušení procesních předpisů zákonného a dokonce i ústavního rozměru.² S přihlédnutím k těmto skutečnostem je zcela zřetelné, že Úřad nejenom nestanovil určitou fixní lhůtu pro vyjádření účastníků k novým podkladům a seznámení se s novými a stávajícími podklady, ale že skutečná doba, jež uběhla mezi vydáním Výzvy II. a vydáním Rozhodnutí, byla navíc extrémně a nečekaně krátká.

Odvolatel nebyl očividně jediným účastníkem řízení, který tento postup a následné vydání Rozhodnutí nečekal. Jak také vyplývá z odůvodnění Rozhodnutí (str. 22), Arnika dne 25. 2. 2013 poslala Úřadu k novým podkladům na základě Výzvy II. emailem své stanovisko, které následně dle odůvodnění Rozhodnutí Arnika dne 28. 2. 2013 doplnila Úřadu doporučenou poštou. Přestože dle data uvedeném na Rozhodnutí bylo toto stanovisko Arniky poštou doručeno Úřadu až dva dny po tomto datu Rozhodnutí, přesto se s ním Úřad v odůvodnění (str. 23) vypořádal. Odvolatel považuje za další závažné procesní pochybení Úřadu, že se v odůvodnění Rozhodnutí datovaného dne 26. 2. 2013 vypořádává s vyjádřením Arniky doručeným poštou Úřadu dle odůvodnění Rozhodnutí až dne 28. 2. 2013, tj. zároveň v den, kdy bylo v 10:54 hod. Rozhodnutí dodáno do datové schránky Odvolatele (!). Úřad k tomuto uvádí, že vyjádření Arniky není novou skutečností v řízení a nemusí s ní tedy ostatní účastníky řízení seznámit. Odvolatel se dodatečně dne 6. 3. 2013 (tj. až po vydání Rozhodnutí) se zněním tohoto vyjádření Arniky seznámil a

² Zejména ustanovení § 36 odst. 3 SŘ a článku 38 odst. 2 LZPS.

domnívá se, že se jedná o vyjádření, které mělo být ostatním účastníkům nepochybně poskytnuto k vyjádření. Arnika se v tomto vyjádření zcela nově vyjadřuje k podmínce Úřadu obsažené ve Výzvě I., vyjadřuje se k Výzvě II., navrhuje přerušeni řízení z důvodu nedoplnění Žádosti Odvolatelem a poskytuje Úřadu informace o vlastniku Odvolatele a jeho domovském závodě. Jedná se tudíž o zásadní informace, které předtím v řízení nebyly konstatovány, a Úřad jimi mohl být nepochybně při vytváření Rozhodnutí ovlivněn. K takto zásadním vyjádřením týkajících se Odvolatele a jeho Žádosti měl mít Odvolatel nepochybně právo se vyjádřit, a to před vydáním Rozhodnutí.

III.

Shromáždování podkladů

Odvolatel by dále rád poukázal na další porušení procesních předpisů, a to v případě ukončení sběru podkladů k rozhodnutí. Úřad nejdříve ve Výzvě I. konstatoval, že sběr podkladů k rozhodnutí byl ukončen již ke dni 25. 1. 2013, avšak posléze ve Výzvě II. ze dne 18. 2. 2013 pro změnu konstatoval, že vyjádření Odvolatele ze dne 5. 2. 2013 (tedy učiněné již dávno po lhůtě, kdy měl být sběr podkladů ukončen) je podstatným podkladem a je s ním třeba seznámit všechny účastníky. Nicméně Úřad nestanovil ve Výzvě II. žádný jiný termín pro ukončení sběru podkladů k rozhodnutí. Vznikla tedy situace, kdy nebylo a nemohlo být účastníkům řízení zcela jasné k jakému dni (a pokud vůbec) byl Úřadem ukončen sběr podkladů k rozhodnutí.

Ve Výzvě II. ze dne 18. 2. 2013 bylo operováno s novými podklady pro rozhodnutí, ovšem nebylo stanoveno nové datum pro ukončení sběru podkladů pro rozhodnutí. Z ustálené a všeobecně akceptované judikatury Nejvyššího správního soudu ČR („NSS“) jasně vyplývá, že tento postup Úřadu je zcela nepochybně v rozporu s právními předpisy a může mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí. K tomuto lze uvést například rozsudek NSS ze dne 14. 11. 2003, č.j. 7 A 112/2002 – 36, kterým NSS zrušil napadený rozsudek správního orgánu pro stejnou vadu, jakou vytýká Úřadu Odvolatel. Právní věta tohoto rozsudku NSS zní takto: „Smyslem § 33 odst. 2 správního řádu³ je umožnit účastníkovi řízení, aby ve fázi „před vydáním rozhodnutí“, tedy poté, co správní orgán ukončil shromáždování podkladů rozhodnutí, mohl uplatnit své výhrady, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Účastník řízení si sám nemůže učinit právně relevantní úsudek o tom, kdy je shromáždování podkladů rozhodnutí ukončeno; z výzvy správního orgánu k seznámení musí být zřejmé, že shromáždování podkladů bylo ukončeno.“ Tato podstatná podmínka správního řízení je všeobecně přijímána i v jiných rozsudcích NSS – např. rozsudek NSS č.j. 5 As 17/2010 – 111, rozsudek NSS č.j. 8 As 19/2005 – 122 a řada dalších.

Účastníci řízení tedy nemohli tušit, kdy byl ukončen sběr podkladů pro rozhodnutí. Přestože měl být sběr podkladů ukončen ke dni 25. 1. 2013, tak Úřad vyjádření Odvolatele ze dne 5. 2. 2013 nad vší pochybnost do podkladových dokumentů zařadil. V odůvodnění Rozhodnutí tomuto vyjádření a vypořádání zde uvedených skutečností a návrhů Odvolatele věnoval značnou část odůvodnění (str. 15 – 22 Rozhodnutí). Nicméně ve Výzvě II. ze dne 18. 2. 2013 se Úřad se shromáždováním podkladů k rozhodnutí nikterak nevypořádal i přesto, že podklady pro rozhodnutí opětovně rozšířil. Tuto skutečnost konstatoval Úřad i v odůvodnění Rozhodnutí (str. 21), kde uvedl, že „Krajský úřad, přestože již oznámil ukončení sběru podkladů, zaslal dne 18. 2. 2013 toto vyjádření SPOLANY a.s. všem účastníkům řízení, aby je s ním seznámil. A to proto, že i na jeho základě rozhodl tak, jak je

³ V tomto rozsudku NSS se sice argumentuje se zněním § 33 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), v tehdy účinném znění. Nicméně znění tohoto ustanovení je téměř totožné se zněním § 36 odst. 3 SŘ, jehož porušení Odvolatel namítá. Toto je potvrzeno i řadou rozsudků NSS i ve vztahu k § 36 odst. 3 SŘ, jak je v textu odvolání uvedeno.

uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí." Proto je Odvolatel s odkazem na rozhodovací praxi NSS přesvědčen, že došlo k závažnému porušení zákonných a ústavních procesních předpisů upravujících správní řízení, které mělo vliv na zákonnost Rozhodnutí.

IV.

Porušení základních zásad činnosti správních orgánů

Odvolatel se dále domnívá, že vydáním Rozhodnutí byly porušeny některé základní zásady činnosti správních orgánů, kterými se Úřad má v rámci řízení a při vydání Rozhodnutí povinnost řídit a přihlížet k nim. Odvolatel se domnívá, že byla porušena zejména zásada obsažená v § 2 odst. 4 SŘ.

Ustanovení § 2 odst. 4 SŘ stanoví správním orgánům povinnost dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Úřad sám v odůvodnění Rozhodnutí (str. 15) tuto zásadu legitimního očekávání výslovně uvedl s poukazem na skutečnost, že obdobná výroba chloru v Ústí nad Labem má integrovaným povolením opětovně prodloužený termín k ukončení provozu a provedení konverze oproti původnímu povolení. Pokud by Úřad chtěl dodržet konzistentnost rozhodování správních orgánů, měl by termín k ukončení provozu a provedení konverze oproti původnímu integrovanému povolení Odvolateli rovněž prodloužit. Pokud Úřad sám na tento obdobný případ povolení prodloužení termínu poukázal, nechápe Odvolatel, proč tento obdobný případ Úřad v Rozhodnutí a jeho výrokové části nezohlednil. Odvolatel se domnívá, že v rámci rozhodování skutkově obdobných případů by nemělo docházet k rozdílným v aplikaci práva bez potřebného odůvodnění. Úřad se v odůvodnění Rozhodnutí nikterak nevyporádával se skutečností, proč se Úřad odchýlil od předchozí rozhodovací praxe v této oblasti. Dle odborné literatury je ve vztahu k vydaným správním aktům zároveň nezbytné jasně odůvodňovat postupy a rozhodnutí, a to zejména pokud jde o použití správního uvážení.⁴ V tomto případě k tomu nedošlo. Rozhodnutí postrádá jakékoliv odůvodnění Úřadu vysvětlující odchýlení od rozhodovací praxe správních orgánů. Úřad by měl v tomto případě rovněž přihlídnout ke znění § 14 odst. 3 ZoIP, podle kterého má Úřad při stanovení závazných podmínek provozu povinnost přihlížet k místním podmínkám životního prostředí, které jsou v regionu Mělnicka neporovnatelně lepší (cca 2,2 krát nižší emise do ovzduší v roce 2010) než je tomu v regionu Ústecka. Přesto obdobná výroba chloru v Ústí nad Labem má integrovaným povolením opětovně prodloužený termín k ukončení provozu oproti původnímu povolení, zatímco Odvolateli byla obdobná žádost zamítnuta. Je sice pravdou, že v případě výroby chloru v Ústí nad Labem byla lhůta prodloužena pouze do konce roku 2015, nicméně je nutné upozornit na výše uvedenou odlišnost místních podmínek, jakož i přihlídnout ke skutečnosti, že provozovatel výroby chloru v Ústí nad Labem sám žádal o prodloužení pouze do roku 2015. Jeho žádosti tak, na rozdíl o případu Odvolatele, bylo v plném rozsahu vyhověno.

Zásada legitimního očekávání je taktéž zásadou s ústavním rozměrem. Ústavní soud k této zásadě například uvedl, že „ke znakům právního státu a mezi jeho základní hodnoty patří neoddelitelně princip právní jistoty, jehož nepominutelným prvkem je nejen předvídatelnost práva, nýbrž i legitimní předvídatelnost postupů orgánů veřejné moci.“⁵

NSS se k podobnému vyjádřil následně: „Ústavní soud se otázkou předvídatelnosti rozhodování opakovaně zabýval v souvislosti s řízením soudním. Zde sluší zmínit např. nález ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 654/03 (č. 27/2004 Sb. ÚS). Ústavní soud zde označil za projev libovůle a porušení práva na spravedlivý proces situaci, kdy je rozhodnutí „pro účastníka řízení s ohledem na dosavadní stav řízení, stav dokazování, existující

⁴ Vopálka; Správní řád, 3. vydání, 2011, s. 10 – 18

Dostupné: <http://www.beck-online.cz/>

⁵ Rozhodnutí ÚS sp. zn. IV. ÚS 690/2001 (SbUS, sv. 29, n. č. 45)

procesní situaci a především uplatněné právní námitky překvapivé“. Jakkoli Ústavní soud tyto závěry vyslovil v souvislosti s rozhodováním soudů, lze je, dle názoru Nejvyššího správního soudu, nepochybně vztáhnout i na řízení správní. Za explicitní vyjádření této kautely v jednoduchém právu lze považovat § 2 odst. 4 správního řádu (č. 500/2004 Sb.).“⁶

V.

Překvapivost rozhodnutí

Jak vyplývá z výše citovaného rozsudku NSS, rozhodnutí ve správním řízení nesmí být pro účastníka řízení „s ohledem na dosavadní stav řízení, stav dokazování, existující procesní situaci a především uplatněné právní námitky překvapivé“

K otázce překvapivosti a nepředvídatelnosti rozhodnutí lze ještě uvést například právní větu rozsudku Nejvyššího soudu ČR („NS“) ze dne 27. 9. 2012 č. j. 30 Cdo 422/2012, která uvádí, že „Jestliže odvolací soud vydá tzv. překvapivé rozhodnutí, je řízení postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Překvapivým je takové rozhodnutí, které nebylo možno na základě zjištěného skutkového stavu věci, postupu odvolacího soudu a dosud přednesených tvrzení účastníků předvídat. Překvapivými rozhodnutími jsou taková rozhodnutí, jejichž přijetím je účastník řízení zbaven možnost skutkově a právně argumentovat; jedná se o rozhodnutí, jež z pohledu předcházejícího řízení originálním způsobem posuzují rozhodovanou věc.“ Přestože se v tomto rozsudku NS zmiňuje překvapivost a nepředvídatelnost rozhodnutí ve vztahu k rozhodnutím soudních orgánů, má Odvolatel za to, že by se tato právní věta měla analogicky uplatnit i na rozhodování správních orgánů (jak v obdobném případě výše uvedl NSS).

*Odvolatel je přesvědčen, že **Rozhodnutí bylo pro Odvolatele zcela překvapivé a nečekané ohledně výroku v části B. výrokové části Rozhodnutí**, a z tohoto důvodu je řízení, jež vydání Rozhodnutí předcházelo, stíženo zásadní procesní vadou. Odvolatel spatřuje překvapivost části B. výrokové části Rozhodnutí zejména v následujících skutečnostech.*

*Zamítnutí Žádosti v části týkající se odložení termínu pro konverzi amalgámové elektrolýzy a ukončení jejího provozu **bylo překvapivé s ohledem na dosavadní vyjádření účastníků řízení**. K tomuto bodu bylo během řízení vneseno několik návrhů od účastníků řízení, žádný účastník ale nenavrholo prodloužení provozu amalgámové elektrolýzy, jak nakonec nečekaně a překvapivě Úřad rozhodl. Dokonce ani Arnika nenavrholo prodloužení provozu amalgámové elektrolýzy a ostatní účastníci řízení vesměs souhlasili s návrhem Odvolatele ohledně prodloužení provozu (návrhy účastníků řízení se lišili pouze ve lhůtě prodloužení, přičemž obec Libiš podmiňovala prodloužení přijetím kompenzačních opatření, jež byly zohledněny v bodech 2. a 4. Části A. výrokové části Rozhodnutí). Naopak z vyjádření Arniky ze dne 25. 2. 2013, jež reaguje na Výzvu II., lze usuzovat, že Arnika také neočekávala toto zamítnutí, jinak by nenavrholo přerušování řízení a doplnění podkladů.*

*Úplné zamítnutí žádosti o prodloužení provozu amalgámové elektrolýzy nebylo během řízení o Žádosti před vydáním Rozhodnutí vneseno ze strany žádného účastníka řízení ani Úřadu a bylo tak ve smyslu výše citovaného rozsudku NS **zcela originální a tudíž překvapivé**.*

*Zamítnutí Žádosti v části týkající se odložení termínu pro konverzi amalgámové elektrolýzy a ukončení jejího provozu **bylo překvapivé i s ohledem na dosavadní stav řízení, stav dokazování a existující procesní situaci**. Odvolatel předložil důkazy o změně podmínek pro stanovení termínu konverze a ukončení provozu v Žádosti a jejích přílohách. V průběhu ústního jednání došlo k modifikaci návrhu znění závazné podmínky týkající se termínu konverze a ukončení provozu amalgámové elektrolýzy, na jejímž základě si Úřad vyžádal dodatečné podklady, jež byly Úřadu předloženy. Následně na základě Žádosti a doplněných*

⁶ NSS sp. zn. 8 Afs 59/2005 (SbNSS 2008, sv. I, s. 67)

podkladů učinil Úřad ve Výzvě I. vlastní návrh závazné podmínky týkající se termínu konverze a ukončení provozu amalgámové elektrolyzy. Na základě tohoto postupu Úřadu měl Odvolatel za to, že na základě provedených důkazů a s ohledem na stávající procesní situaci Úřad na základě zhodnocení předložených důkazů dospěl k závěru, že jsou dány důvody pro změnu závazné podmínky týkající se termínu konverze a ukončení provozu amalgámové elektrolyzy. Odvolatel měl pouze jiný názor ohledně lhůty pro ukončení provozu navržené Úřadem, k čemuž se vyjádřil dne 5.2.2012. Z Výzvy II., jež reagovala na toto vyjádření, s ohledem na procesní situaci a Úřadem předpokládaný termín vydání Rozhodnutí, jež měl následovat krátce po uskutečnění Výzvy II., nemohl Odvolatel usuzovat na tak zásadní změnu postoje Úřadu, jakou představovalo úplné zamítnutí změny termínu konverze a ukončení provozu amalgámové elektrolyzy.

K vývoji postoje účastníků řízení a Úřadu k termínu odložení konverze a ukončení provozu, jakož i k neexistenci zákonných důvodů pro jeho úplné zamítnutí Úřadem Odvolatel dále odkazuje na body X. a XI. níže.

S ohledem na uvedené skutečnosti je Odvolatel přesvědčen, že se tímto zcela překvapivým a nečekaným rozhodnutím (výrok Rozhodnutí uvedený pod bodem B. výrokové části Rozhodnutí) dopustil Úřad porušení Odvolatelových procesních práv, jež má za následek nezákonnost této části Rozhodnutí.

VI.

Porušení ustanovení o doručování

Odvolatel má dále za to, že Úřad během celého řízení soustavně porušoval ustanovení § 34 odst. 2 SŘ, podle kterého „S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.“ Odvolatel je v průběhu celého tohoto řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 8. 8. 2012 Ing. Zuzanou Komárkovou. Plná moc byla Úřadu řádně předložena již s podáním Žádosti. V Žádosti je uvedena adresa zmocněnce pro doručování písemností. Přesto Úřad v průběhu celého řízení doručoval chybně pouze elektronicky do datové schránky Odvolatele, což sám přiznává v odůvodnění Rozhodnutí (str. 22).

V tomto případě by dle § 34 odst. 2 SŘ mělo být doručováno pouze a výlučně zástupci Odvolatele a doručení Odvolateli do datové schránky by nemělo mít vliv na běh žádných procesních lhůt. K tomuto lze uvést rozsudek NSS 1 As 100/2008 – 61. který k doručování písemností ve správním řízení zastoupenému konstatuje, že „Musí se jednat tedy o písemnost, jíž správní orgán vyžaduje osobní účast zastoupeného v řízení proto, aby byl smysl či obsah řízení naplněn. Je skutečností, že správní orgán se musí i v takovém případě pohybovat v rámci zákonem mu stanoveným; může totiž požadovat osobní konání zastoupeného v řízení jen tehdy, připouští-li takové jeho oprávnění zákon sám.“ Jen v takovýchto případech je správní orgán oprávněn doručovat přímo zastoupenému, jinak je povinen doručovat přímo zástupci, což v tomto případě nebylo uskutečňováno. Odvolatel se domnívá, že tento nezákonný postup Úřadu ve vztahu k doručování a ignorování doručování ustanovenému zástupci mohl mít negativní vliv na uplatňování procesních práv Odvolatele prostřednictvím jeho zástupce. Zástupce Odvolatele se takto dostával k veškerým dokumentům Úřadu s prodlením a jinou cestou, než je vyžadováno zákonem, což mohlo mít ve světle dalších výše uvedených procesních vad za následek nezákonnost vydaného Rozhodnutí.

VII.

Ekonomické důvody prodloužení provozu a socioekonomické dopady Rozhodnutí

Odvolatel by se na tomto místě rád vyjádřil k výtkám Úřadu o problémech Odvolatele s plněním harmonogramu přípravy konverze, k vyvozeným závěrům Úřadu o zanedbávání této přípravy a nepodnikání žádných kroků ani finančních úvah ke splnění termínované závazné podmínky, a dále také k výtkám Úřadu, že **ekonomické důvody Žádosti nebyly v řízení dostatečně prokázány.**

V kapitole 3 str. 6 a 7 Žádosti jsou detailně a věcně popsány důvody vedoucí Odvolatele k podání žádosti o změnu integrovaného povolení. Tyto jsou doloženy Srovnávací a dopadovou studií „Elektrolytická výroba chloru a louhu sodného ve společnosti SPOLANA a.s., Neratovice“, (TECHEM CZ, červen 2012) („Dopadová studie“), finanční analýzou i stanoviskem renomované banky k žádosti o poskytnutí financování. Odvolatel měl vždy a nadále má v úmyslu plnit závazné podmínky integrovaného povolení. Proto také v červenci roku 2011 požádal o posun termínu podání stavebního povolení s vírou, že se celková ekonomická situace zlepší a Odvolatel bude schopen uzavřít smlouvu s dodavatelem technologie, jehož součástí je „Basic Engineering“ této technologie (detailní podklady pro vypracování projektu včetně materiálové bilance a dalších parametrů technologie).

Vzhledem k trvání nepříznivé ekonomické situace v celém regionu však k podpisu smlouvy nemohlo dojít. Aby Odvolatel splnil závaznou podmínku včas, podal žádost o stavební povolení bez projektové dokumentace, přičemž již předtím přijímal opatření k vypracování žádosti o změnu integrovaného povolení. Proto se Odvolatel domnívá, že v takové ekonomické situaci učinil ze své strany v dobré víře veškeré myslitelné kroky a nelze proto akceptovat argumentaci Úřadu o zanedbávání povinností Odvolatele v přípravě konverze. Úřad dále vytýká Odvolateli, že o této své povinnosti ví od roku 2007. K tomu Odvolatel uvádí, že nepříznivé ekonomické podmínky posledních let jsou objektivní skutečností nezávislou na Odvolateli, s kterou Odvolatel ani Úřad nemohli v roce 2007 při stanovení lhůty pro ukončení provozu amalgámové elektrolyzy počítat. V roce 2007 v době ekonomické konjunktury nemohl Odvolatel ani Úřad rozumně očekávat, že se ekonomická situace v celém regionu bude rapidně zhoršovat, a že jedním z hlavních důsledků celosvětové ekonomické krize, jejíž začátek se datuje od poloviny roku 2008, bude snížení exportu, který tvoří důležitou obchodní oblast Odvolatele. Takováto prognóza není v silách žádného provozovatele či správního orgánu. Všechny výše uvedené argumenty jsou řádně a dostatečně doloženy a vysvětleny v Dopadové studii a byly konstatovány také v průběhu řízení a na ústním jednání.

Odvolatel navíc předložil Úřadu spolu s Žádostí i vyjádření renomované banky, která odmítla v současné ekonomické situaci Odvolateli poskytnout na přechod ze stávající technologie na membránovou elektrolyzu jakékoliv financování s ohledem na nízkou návratnost investice. Nadto Odvolatel nemohl ani podat žádost o poskytnutí finančních prostředků na přechod ze stávající technologie na membránovou elektrolyzu do Operačního programu Státního fondu životního prostředí, jelikož součástí této žádosti je i prohlášení o dostatečném finančním zajištění, které bohužel v současné situaci Odvolatel zajištěno nemá. Tato skutečnost je však také zcela zřejmá z ekonomických ukazatelů Odvolatele a byla dostatečně podložena a rozpracována v Dopadové studii.

Odvolatel je ve ztrátě a investici za cca 1 mld. Kč není schopen financovat. S ohledem na ekonomickou situaci Odvolatele a na níže uvedenou definici BAT nelze membránovou elektrolyzu jako ilustrativní nejlepší dostupnou techniku aplikovat (realizovat) za stávajících podmínek integrovaného povolení, neboť pro její zavedení u Odvolatele nejsou v současné době ekonomicky přijatelné podmínky s ohledem na náklady a přínosy. I když tato technika je Evropě používána a vyráběna, není za dané situace Odvolateli dostupná za rozumných místních podmínek.

Odvolatel se domnívá, že tuto objektivní skutečnost spočívající v ekonomické situaci Odvolatele, jež vyplývá z ekonomické situace v celém průmyslovém odvětví a regionu, by

měl Úřad vzít při svém rozhodování v potaz. Sám Úřad v odůvodnění Rozhodnutí konstatuje na str. 6, že „Předmětem tohoto řízení není tedy nové určování nejlepší dostupné techniky, ale odložení termínu provedení konverze nebo náhrady výroby chloru pro provoz SPOLANY a.s. V tomto případě ekonomické hledisko svoji roli hraje.“ a dále na str. 8 „Ekonomická stránka věci je neoddělitelnou součástí aplikace nejlepší dostupné techniky. Není ji možno jednoduše pominout i v případě, že byla provozovateli uložena povinnost provést nákladnou investici.“ Přestože Úřad na začátku odůvodnění Rozhodnutí souhlasí s argumentací Odvolatele, že k ekonomické situaci je v řízení nepochybně potřeba přihlídnout, jeho závěr odůvodnění Rozhodnutí a hlavně zamítavý výrok je s tím v neodůvodněném rozporu. Na žádost Úřadu dne 18.12.2013 Odvolatel doplnil požadované podklady týkající se mimo jiné též ekonomické situace, jakkoliv měl za, to že tyto údaje již byly nadbytečné, neboť požadovaná materie byla dle názoru Odvolatele dostatečně řešena v Žádosti a Dopadové studii. Rovněž sám Úřad považoval toto doplnění pokladů za dostatečné. Odvolateli tedy není jasné, jakými dalšími podklady měly být ekonomické důvody doloženy, aby je Úřad měl za prokázané, a rovněž z odůvodnění Rozhodnutí není patrné, proč nebyly ekonomické důvody Odvolatelem prokázány.

S ohledem na socioekonomický dopad Rozhodnutí by Odvolatel chtěl také poukázat na skutečnost, že neprodloužením lhůty pro provoz amalgámové elektrolyzy Úřad fakticky ukončil činnost Odvolatele v tomto provozu a navazujících provozech nejpozději do konce roku 2014, a to bez náhrady. Úřadu musí být z poskytnutých podkladových dokumentů (zejména Dopadové studie) a ústního jednání nad vší pochybnost jasné, že Odvolatel nebude schopen do konce roku 2014 amalgámovou elektrolyzu nahradit jinou technologií, a že tímto Rozhodnutím tedy dojde k faktické likvidaci tohoto provozu Odvolatele ve Středočeském kraji s výrazným negativním socioekonomickým dopadem. V případě, že nedojde ke změně zamítavého výroku B. Rozhodnutí, přijde nejpozději ke konci roku 2014 o práci značná část zaměstnanců Odvolatele, přičemž toto rozhodnutí bude mít závažné dopady na další dodavatele a odběratele Odvolatele a zaměstnanost ve Středočeském kraji. Rozhodnutí nebude mít ovšem závažný socioekonomický dopad pouze na Středočeský kraj, neboť jak vyplývá z předložené Dopadové studie, existuje zde materiálová provázanost obou elektrolyz s nosnými výrobami Odvolatele a společnosti SPOLCHEMIE, a.s., s produkty etylenové jednotky ze společnosti UNIPETROL RPA, s.r.o. na jejíž produkty navazuje celá řada dalších chemických výrob v České republice, a dále zde existují vazby na uvažovanou výstavbu jednotky polyetylenu v Litvínově a s tím spojené synergické účinky a socioekonomické dopady. Dopadová studie kvantifikovala velké negativní ekonomické dopady případného zastavení provozu amalgámové elektrolyzy Odvolatele na chemický průmysl v celé České republice. Na toto Odvolatel v řízení Úřad upozorňoval. Proto se Odvolatel domnívá, že poukázání na širší ekonomické dopady zastavení provozu amalgámové elektrolyzy by mělo být pro Úřad relevantním argumentem a Úřad by se tímto měl při vydání rozhodnutí podrobně zabývat.

S ohledem na výše uvedené se Odvolatel domnívá, že Úřad neměl přistoupit k překvapivému zamítnutí Žádosti Odvolatele, ale že měl zohlednit návrhy Odvolatele, vyjádření účastníků řízení a svůj návrh obsažený ve Výzvě I., a učinit na tomto základě rozhodnutí, kterým by došlo k prodloužení ukončení provozu amalgámové elektrolyzy. Případné stanovení lhůty k prodloužení provozu amalgámové elektrolyzy je na správním uvážení Úřadu, který by takto stanovenou lhůtu musel dostatečně odůvodnit a vypořádat se řádně se všemi návrhy Odvolatele a vyjádřeními účastníků řízení. Odvolatel se domnívá, že v situaci, kdy většina účastníků řízení souhlasila s prodloužením provozu amalgámové elektrolyzy a sám Úřad jeden měsíc před vydáním Rozhodnutí navrhoval prodloužení provozu amalgámové elektrolyzy o dva roky, je výrok B. Rozhodnutí zcela nesprávný, nepředvídatelný a nezohledňuje průběh celého řízení.

VIII.

Dopady na životní prostředí

Tvrzení Úřadu v odůvodnění Rozhodnutí (str. 3), že: „Prodloužení amalgámové elektrolyzy o 6 let by mělo nepochybně významné nepříznivé účinky na člověka a životní prostředí.“ není dle názoru Odvolatele zcela přesné a podložené. Tato změna může mít určité nepříznivé účinky na člověka nebo životní prostředí ve smyslu § 2 písm. j) ZoIP a je nutné proto vést řízení o změně integrovaného povolení. Nicméně není nepochybné, že tato změna bude mít významné nepříznivé účinky na člověka a životní prostředí. Odvolatel v současnosti účinně minimalizuje účinky na člověka a životní prostředí a je rozhodnut v tomto úsilí pokračovat i do budoucna s co největší intenzitou, jak ostatně reflektuje též část A. výrokové části Rozhodnutí.

Odvolatel opětovně uvádí, že z rozhodnutí hlavního hygienika České republiky byla v roce 2004 vypracována hygienická studie „Studie zátěže lidské populace žijící v okolí SPOLANY NERATOVICE persistentními organickými polutanty a rtuť“. Ze studie mimo jiné vyplývá, že koncentrace rtuťi ve sledovaných oblastech jsou srovnatelné s kontrolou, výsledky monitorování i normálními a referenčními hodnotami pro českou populaci a nesignalizují vyšší expozici populace ve sledovaných lokalitách. V Dopadové studii bylo dále doloženo, že v provozu Odvolatele není dlouhodobě evidována nemoc z povolání, natož z důvodu otravy rtuťi, přičemž pracovníci provozu jsou zdroji rtuťi nejbliže. Dopadová studie také z veřejně dostupných zdrojů (Integrovaný registr znečišťování) ukázala, že Odvolatel není v regionu Mělnicka dominantní emitent rtuťi do ovzduší, neboť jeho podíl na emisích rtuťi do ovzduší (cca 99 kg rtuťi/rok) je 29 % celkových emisí rtuťi a zbytek tvoří emise rtuťi z Mělnické elektrárny (229 kg rtuťi/rok) a 15 kg z ostatních zdrojů.

Rovněž Úřad v odůvodnění Rozhodnutí (str. 10) výslovně zkonstatoval (v reakci na argumenty Arniky přičítající zvýšený obsah rtuťi v Labi Odvolateli), že „Vzhledem k zátěži dané lokality nelze jednoznačně prokázat souvislost s obsahem rtuťi v rybách v Labi v Obříství s provozem amalgámové elektrolyzy...“ Ochrana povrchových vod věnuje Odvolatel zvláštní péči. Odpadní vody vypouštěné do vod povrchových splňují průměrný koncentrační limit rtuťi daný pro pitnou vodu, tj. 1 µg/l. I když není přesně znám původ stávající imisní situace rtuťi v okolí podniku, tak i přesto Odvolatel jednal s účastníky řízení (konkrétně s představiteli obce Libiš) o technicky obtížně proveditelném monitoringu imisí rtuťi v okolí areálu podniku na náklady Odvolatele, byť nebylo nikdy nikým prokázáno, že imisní pozadí pochází z tohoto zdroje. Podmínka imisního monitorování byla rovněž stanovena v bodu 4. části A. výrokové části Rozhodnutí, a to nad rámec stávající legislativy.

Všechny tyto informace však dle názoru Odvolatele nebere Úřad svým Rozhodnutím dostatečně v úvahu a argumentuje pouze tím, že prodloužení provozu rtuťové elektrolyzy má nepochybně významné nepříznivé účinky na člověka a životní prostředí, aniž by toto své tvrzení jakkoliv podložil a blíže odůvodnil. Cílem tohoto řízení by mělo být zejména stanovení takových emisních limitů a dalších závazných podmínek, kterými by bylo možno dosáhnout vysoké úrovně ochrany životního prostředí v případě prodloužení provozu amalgámové elektrolyzy. Toho lze docílit například snížením emisního limitu rtuťi vztaheného na roční projektovaný výkon výroby chloru z 1g/t na 0,8 g/t a dalšími opatřeními, jak ostatně Úřad učinil v části A. výrokové části Rozhodnutí, a to z podnětu Odvolatele při ústním jednání. Odvolatel se domnívá, že tímto zpřísněním emisního limitu rtuťi a dalšími opatřeními byl smysl a účel ZoIP naplněn a lhůta pro ukončení provozu amalgámové elektrolyzy proto měla být rovněž prodloužena. Proto je Odvolatel přesvědčen, že zamítnutí jakéhokoliv prodloužení provozu amalgámové elektrolyzy Úřadem

při současném přijetí přísnějších podmínek provozu v části A výrokové části Rozhodnutí jde nad rámec platné právní úpravy a je s ní v rozporu.

Samotná výroková část Rozhodnutí je pak v důsledku zamítnutí prodloužení provozu amalgámové elektrolýzy vnitřně rozporná. Úřad na jednu stranu zrušil omezení platnosti celého integrovaného povolení do konce roku 2014, stanovil závaznou podmínku realizovat náhradu freonu 22 v termínu 12/2015 až 12/2016 a opravit chemickou kanalizaci v termínu 12/2013 až 12/2016, ale na druhou stranu neprodloužil provoz amalgámové elektrolýzy, jejíž provoz by měl tedy dle Rozhodnutí Úřadu skončit ke konci roku 2014. Pokud Úřad opravdu chtěl neprodloužit provoz amalgámové elektrolýzy, pak nemusel rušit omezení platnosti integrovaného povolení a ani stanovovat závazné podmínky s termínem plnění až do konce roku 2016, neboť toto zařízení by stejně nebylo již dva roky v provozu. Proto jsou tyto změny závazných podmínek bez současného prodloužení provozu amalgámové elektrolýzy minimálně do konce roku 2016 zbytečné.

IX.

Nejlepší dostupná technika

V odůvodnění Rozhodnutí Úřad na str. 5 dále uvádí, že ekonomické hledisko je jedním z podkladů ovlivňujících stanovení nejlepších dostupných technik („BAT“) „ale nikoliv v případě stanovení nejlepší dostupné techniky pro výrobu chloru.“ Úřad pak odkazuje na „Referenční dokument BAT v sektoru výroby chloru a louhu“ z října 2000 („Referenční dokument“), který dle tvrzení Úřadu „uvádí, že amalgámová elektrolýza není nejlepší dostupnou technikou a v případě, že zařízení vyrábí chlor touto metodou, je nejlepší dostupnou technikou její konverze.“ Úřad z tohoto tvrzení dále dovozuje, že nelze postupovat jinak, než stanovit Odvolateli jako povinnou konverzi na membránovou elektrolýzu, o níž bylo rozhodnuto již v roce 2007. Odvolatel si dovoluje uvést, že Referenční dokument výše uvedené tvrzení neobsahuje a jedná se o pouze o interpretaci Úřadu, která je dle názoru Odvolatele nepřesná. Referenční dokument sice na straně 116 uvádí, že „nejlepší dostupné techniky (postupy) u amalgamové technologie zahrnují tato opatření (detaily viz Sekce 4.2.2): Přestavbu na membránovou technologii“, nicméně Referenční dokument nepředepisuje povinnost konverze, natož lhůtu, v níž má ke konverzi dojít. Tato povinnost není stanovena ani v právních předpisech České republiky či EU, jež se vztahují na probíhající řízení. Domníváme se, že Úřad dospěl k chybnému závěru o povinnosti konverze na membránovou elektrolýzu na základě nepřesné interpretace Referenčního dokumentu.

Česká verze Referenčního dokumentu totiž dále v kapitole 5 na straně 105 uvádí, že „Během zbývajících doby, kdy je ještě provozována amalgamová elektrolýza, musí být přijata všechna dostupná opatření k celkové ochraně prostředí. Zahrnují:...“ Tento text, týkající se období standardního provozování amalgámové elektrolýzy, by mohl budít dojem, že zbývajících dobou provozu amalgámové elektrolýzy je doba před její konverzí, jež má být jako BAT provozovateli zařízení uložena. Na základě výkladu jiných jazykových verzí Referenčního dokumentu (v našem případě jsme použili pro srovnání anglickou a německou verzi) lze však dospět k závěru, že přesnější překlad by měl znít „Během zbývajících doby životnosti amalgámové elektrolýzy musí být přijata všechna dostupná opatření k celkové ochraně prostředí (srovnej použití výrazu „life“ a „verbleibenden Betriebszeit“ v anglické, resp. německé verzi). Životnost amalgámové elektrolýzy je objektivní stav daný jejími technickými parametry, nikoliv stanovený na základě správního rozhodnutí o integrovaném povolení. Amalgámová elektrolýza provozovaná Odvolatelem s vysokým počtem aplikovaných BAT přitom dosáhne hranice své fyzické životnosti daleko po roce 2020. Referenční dokument tedy nestanoví konverzi na membránovou elektrolýzu jako jedinou BAT pro amalgámovou elektrolýzu. Vedle tohoto postupu také připouští provoz

amalgámové elektrolyzy po dobu životnosti a přijetí jiných opatření minimalizujících jeho dopady na životní prostředí.

Nástroj BAT tedy slouží k tomu, aby při stanovování závazných podmínek provozu, zejména emisních limitů, vycházel Úřad z aplikace BAT, a to se zřetelem k technickým charakteristikám zařízení (v našem případě amalgámové elektrolyzy), jeho umístění a místním podmínkám životního prostředí. Nelze tedy provozovateli předepisovat použití jakékoli konkrétní technologie, což výslovně vyplývá i přímo z § 14 odst. 3 ZoIP. Amalgámová elektrolyza sice není ilustrativní BAT (takových procesů stanovených jako ilustrativní BAT není v chemickém průmyslu mnoho), ale jak je v Žádosti i v Dopadové studii konkrétně uvedeno, je na tomto zařízení aplikováno velké množství obecných BAT doporučených pro provoz amalgámové elektrolyzy. Právě to Odvolateli umožňuje provozovat zařízení na environmentálních parametrech obvyklých pro toto zařízení, mimo jiné tak, že od roku 2006 plní dobrovolný závazek EUROCHLOR v ročních celkových emisích rtuti pod 1 g/t kapacity výroby chloru (v části A. výrokové části Rozhodnutí byla emisní hodnota rtuti do ovzduší snížena na 0,8 g/t, což by zajistilo ještě výrazně vyšší ochranu životního prostředí po celou dobu provozu amalgámové elektrolyzy).

Samozřejmě lze přistoupit k ukončení provozu ještě před uplynutím životnosti amalgámové elektrolyzy případně ke konverzi na membránovou elektrolyzu ve smyslu Referenčního dokumentu, jak se k tomu Odvolatel za podmínek uvedených ve stávajícím integrovaném povolení v roce 2007 zavázal. Tato konverze ostatně představuje pro Odvolatele preferovanou variantu oproti jiným variantám náhrady chloru, jak je ostatně uvedeno rovněž v Dopadové studii, kde jsou rovněž uvedeny další varianty náhrady výroby chloru.

Pokud se však výchozí situace včetně ekonomických podmínek, z nichž Úřad i Odvolatel v roce 2007 vycházeli, změnila, což Odvolatel ostatně dostatečně prokázal ve své Žádosti a v Dopadové studii, musí být přehodnoceny rovněž závazné podmínky konverze a ukončení provozu amalgámové elektrolyzy uvedené ve stávajícím rozhodnutí. Zde je ostatně na místě připomenout a citovat kap. 2.3 Referenčního dokumentu: „Náhrada dnešních kapacit založených na rtuťovém a diafragmovém procesu membránovými elektrolytickými procesy se odehrává velice pomalým tempem, důvodem je dlouhá životnost předchozích zařízení a dále vysoké investiční náklady související s jejich náhradou“.

Dle názoru Odvolatele jsou tyto změny ekonomických podmínek takového charakteru, že realizace konverze na membránovou elektrolyzu za podmínek uvedených ve stávajícím rozhodnutí se stala pro Odvolatele nedostupnou a je proto nutné tyto podmínky integrovaného povolení změnit. Ustanovení Referenčního dokumentu bez ohledu na jeho výklad pak nemůže mít přednost před ustanovením zákona, jež ukládá při stanovení závazných podmínek brát ekonomické podmínky do úvahy (§ 14 odst. 3 ve spojení s § 2 písm. e) ZoIP). Závěry Úřadu uvedené v Rozhodnutí jsou tak v rozporu se zákonem.

X.

Délka lhůty pro ukončení provozu amalgámové elektrolyzy

Odvolatel by se v tomto bodu odvolání rád vyjádřil k vývoji délky lhůty pro ukončení provozu amalgámové elektrolyzy v průběhu řízení před vydáním Rozhodnutí.

Odvolatel v Žádosti navrhl prodloužení provozu amalgámové elektrolyzy o 6 let. S ohledem na současné znění integrovaného povolení navrhl tedy prodloužení provozu amalgámové elektrolyzy do konce roku 2020 v souladu s dobrovolným závazkem EUROCHLOR. S přihlédnutím k průběhu řízení o Žádosti a jednotlivým vyjádřením účastníků řízení došlo posléze na ústním jednání konaném dne 12. 11. 2012 k částečné předběžné dohodě mezi účastníky řízení a Odvolatelem ohledně nového znění této závazné podmínky. Takto nově formulované znění závazné podmínky týkající se prodloužení provozu amalgámové

elektrolýzy je obsaženo v Protokolu (str. 19 – upřesněno posléze vyjádřeními účastníků řízení) a lze z něho vyvodit následující závěry:

- Odvolatel by se zavázal nejpozději do roku 2017 rozhodnout o budoucí výrobě chloru a návazné výroby PVC, přičemž by v úvahu přicházely tři možné řešení, a to (i) Odvolatel by nejpozději do roku 2020 realizoval konverzi na membránovou technologii a ukončil provoz amalgámové technologie, (ii) Odvolatel by vyráběl PVC z jiných meziproduktů – realizace technologických úprav by byla provedena do konce roku 2020 a výroba chloru amalgámovou elektrolýzou by byla ukončena do konce roku 2020, nebo (iii) výroba chloru by byla ukončena do 31. 12. 2018 a Odvolatel by předložil nejpozději 6 měsíců před ukončením výroby projekt na ukončení provozu amalgámové elektrolýzy a dále by se postupovalo dle platné legislativy.

Jedná se tedy o poslední diskutované znění této závazné podmínky, které bylo probíráno na ústním jednání. Odvolatel měl za to, že zde bylo dosaženo určité předběžné dohody účastníků, ze které Odvolatel v dalším řízení vycházel. Tyto podmínky však byly definovány až po opuštění ústního jednání některými účastníky řízení s vědomím Úřadu. Například Arnika ve svém vyjádření ze dne 25. 2. 2013 (doručeno Úřadu emailem dne 25. 2. 2013 a posléze doporučenou poštou dne 28. 2. 2013) konstatovala, že na zásadní podmínce týkající se variantních řešení prodloužení provozu amalgámové elektrolýzy prodiskutované na ústním projednání Žádosti dne 12. 11. 2013 se všichni účastníci řízení nemohli shodnout, neboť v době jejího definování nebyli již všichni účastníci řízení s vědomím Úřadu jednání přítomni. V důsledku postupu Úřadu při ústním jednání vznikly v dalším řízení nejasnosti, neboť zásadní bod Žádosti byl řešen až následně prostřednictvím jednotlivých vyjádření účastníků řízení, a tento postup měl v konečném důsledku za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

Dne 7. 12. 2012 vyzval Úřad Odvolatele k doplnění Žádosti dle tvrzení Úřadu na základě nových skutečností spočívající v navržené možnosti náhrady chloru z jiných meziproduktů. O nové skutečnosti se přitom dle názoru Odvolatele nejednalo, neboť tyto možnosti vyplývaly již z původní Žádosti a byly podrobně rozebrány v Dopadové studii. Odvolatel měl za to, že dostatečné podklady již předložil v rámci Žádosti, nicméně z důvodu procesní ekonomie tyto poklady řádně doplnil, což ostatně potvrdil rovněž Úřad.

Následně Úřad dne 28. 1. 2013 učinil ve Výzvě I. nový návrh závazné podmínky, který umožňoval Odvolateli do konce roku 2015 předložit Úřadu řešení budoucí výroby chloru a s tím spojenou žádost o změnu integrovaného povolení včetně harmonogramu náhrady výroby. Pokud by předmětem této žádosti nebyla náhrada amalgámové elektrolýzy při výrobě chloru, měl být provoz amalgámové elektrolýzy ukončen do konce roku 2016. V opačném případě se mělo postupovat podle schváleného harmonogramu, který by se stal nedílnou součástí integrovaného povolení. Z návrhu závazné podmínky ve Výzvě I. měl Odvolatel za to, že i sám Úřad dospěl k závěru, že jsou zde dány objektivní důvody k prodloužení lhůty pro ukončení provozu z konce roku 2014 na pozdější dobu. Odvolatel pouze nesouhlasil s termínem navrženým Úřadem pro její ukončení, neboť byl subjektivně přesvědčen, že existují dostatečně doložené důvody pro to, aby mohl provozovat amalgámovou elektrolýzu nejméně do konce roku 2017.

Na Výzvu I proto Odvolatel reagoval dopisem ze dne 5. 2. 2013, ve kterém pouze zopakoval své postoje uvedené na ústním jednání dne 12. 11. 2013 – zejména tedy Úřad informoval, že se domnívá, že tato nová lhůta prodloužení a nové znění závazné podmínky navržené Úřadem nerespektuje poslední dohodu účastníků řízení (kromě Arniky, která souhlasila s prodloužením provozu pouze o jeden rok) ohledně prodloužení provozu amalgámové elektrolýzy. Odvolatel v tomto vyjádření neměl námitky proti posunutí termínu rozhodnutí o dalším postupu na rok 2015. Nicméně s ohledem na s tím spojené ekonomické souvislosti

popsané v Dopadové studii požadoval prodloužení provozu amalgámové elektrolyzy minimálně do konce roku 2017 v případě, že bude rozhodnuto o ukončení provozu bez náhrady. Odvolatel tento návrh na změnu návrhu Úřadu učinil ve snaze co nejvíce vyhovět Úřadu a Arnice v rámci řízení o změně integrovaného povolení a za situace, kdy měl za to, že Úřad již dospěl k závěru, že jsou dány podmínky pro posunutí lhůty pro ukončení provozu amalgámové elektrolyzy, neboť se na základě ústního jednání domníval, že ostatní účastníci s drobnými podmínkami souhlasili již s původním zněním Žádosti (tj. s prodloužením provozu amalgámové elektrolyzy do konce roku 2020, resp. konce roku 2018).

Odvolatel v této souvislosti opětovně uvádí a rozvádí důvody, proč je přesvědčen, že by v takovém případě, měla být lhůta pro ukončení provozu stanovena minimálně do konce roku 2017. Jedná se zejména o skutečnost, že k zachování výroby PVC po ukončení výroby chloru amalgámovou elektrolyzou z jiných meziproduktů jsou zásadní vazby na uvažovanou výstavbu jednotky polyetylénu v Litvínově a s tím spojené synergické účinky a socioekonomické dopady, které byly uvedeny v Dopadové studii.

XI.

Neexistence zákonných důvodů pro zamítnutí Žádosti

Odvolatel se domnívá, že nebyly ani naplněny požadavky ustanovení § 13 odst. 2 ZoIP, které obsahuje případy, ve kterých lze Žádost zamítnout. Odvolatel se domnívá, že ani jeden z případů zde uvedených nenastal a Úřad tedy Žádost v části týkající se odložení termínu konverze a ukončení provozu amalgámové elektrolyzy zamítnout neměl. Úřad by dle tohoto ustanovení ZoIP musel zjistit, že (i) záměr Odvolatele nesplňuje požadavky tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů, nebo (ii) závazné podmínky navržené pro provoz jsou z technických důvodů nesplnitelné. Nicméně Úřad zamítnutí Žádosti neodůvodnil žádným tímto zákonným požadavkem, na základě kterého by bylo možné Žádost zamítnout. Odvolatel se domnívá, že tak ani Úřad učinit nemohl, neboť záměr Odvolatele není v rozporu se ZoIP a podmínky, které byly navrženy pro odložení termínu konverze a ukončení provozu amalgámové elektrolyzy, nejsou zcela jistě nesplnitelné z technických důvodů.

Úřad celou svou argumentaci zamítnutí Žádosti postavil pouze na domněnkách, že (i) Odvolatel není ochoten zaručit realizaci náhrady výroby chloru amalgámovou elektrolyzou její konverzí anebo náhradou chloru při výrobě PVC jinou surovinou v Odvolatelem požadovaném termínu a (ii) není ochoten přistoupit na úpravu termínu prodloužení provozu amalgámové elektrolyzy navrženou Úřadem (tedy na prodloužení do roku 2016).

Odvolatel odůvodnění Úřadu týkající se neposkytnutí záruky za realizaci náhrady výroby chloru, resp. náhrady chloru považuje za nesprávné a v rozporu se zákonem. V průběhu celého řízení nebyla otázka záruk diskutována a k zárukám za realizaci se Odvolatel nikdy nevyjadřoval. Pokud je touto zárukou myšlena úvaha Úřadu o vázaném účtu uvedená ve Výzvě I., pak Odvolatel odkazuje na bod XII. tohoto odvolání níže. Z odůvodnění Rozhodnutí není jasné, z čeho Úřad usuzuje, že Odvolatel není do konce roku 2020, resp. 2017 schopen zrealizovat náhradu výroby chloru, resp. náhradu chloru, případně ukončit provoz amalgámové elektrolyzy. Dále Úřad ani nspecifikoval z jakých „uvedených podkladů a skutečností“ k tomuto závěru dospěl. Odvolatel se domnívá, že žádné takové podklady a skutečnosti Úřadu předloženy nebyly. Nadto se Odvolatel domnívá, že právní předpisy nestanoví Odvolateli povinnost zaručit plnění závazných podmínek integrovaného povolení, ani neumožňují Úřadu požadovat na Odvolateli poskytnutí jakékoliv záruky za plnění závazných podmínek. Stanovení takovýchto záruk v integrovaném povolení by proto bylo protiprávní. Plnění závazných podmínek integrovaného povolení není dle názoru Odvolatele nutno jakkoliv zajišťovat nad rámec stávající legislativy. ZoIP má dostatečné

nástroje k tomu, aby sankcionoval Odvolatele v případě neplnění závazných podmínek integrovaného povolení (pokuty, zastavení provozu).

Jako další důvod vedoucí k zamítnutí Žádosti Úřad v odůvodnění uvedl (str. 21 Rozhodnutí), že Odvolatel není ochoten přistoupit na úpravu termínu prodloužení provozu amalgámové elektrolyzy navrženou Úřadem (tedy na prodloužení do roku 2016), která je dle Úřadu umožněna platnou legislativou a doloženými podklady. Odvolatel se domnívá, že z Rozhodnutí ani z podkladových dokumentů není jasné, proč právě Úřadem navržený konec roku 2016 je v souladu s platnou legislativou a ostatní termíny navrhované Odvolatelem nikoliv. Tento argument by měl být Úřadem blíže vysvětlen a specifikována zákonná ustanovení a části podkladových dokumentů, z kterých hude vyplývat, že právě konec roku 2016 je v tomto posuzovaném případě maximálním možným milníkem pro ukončení provozu amalgámové elektrolyzy v případě, že provoz amalgámové elektrolyzy bude ukončen bez náhrady. Odvolatel se stále domnívá, že nejkratší lhůta pro ukončení provozu amalgámové elektrolyzy s ohledem na ekonomické podmínky a další souvislosti je konec roku 2017, což vyjádřil ve svém dopise ze dne 5. 2. 2013.

Vedle toho se však Odvolatel také domnívá, že cílem tohoto řízení není dosáhnout naprosté shody mezi Úřadem a Odvolatelem ohledně délky lhůty k ukončení provozu amalgámové elektrolyzy. Také se domnívá, že pokud má Odvolatel na věc jiný názor než Úřad, nemá to automaticky znamenat zamítnutí jeho Žádosti v této části. Pokud se Úřad domníval, že jeho navržené řešení ve Výzvě I (tedy zejména prodloužení provozu do konce roku 2016) je nejzazší možné, měl tímto způsobem také autoritativně rozhodnout, stanovit závazné podmínky a toto řádně odůvodnit, a to včetně uvedení důvodů, proč nemůže vyhovět návrhu Odvolatele na prodloužení lhůty do konce roku 2017. Takto vydané rozhodnutí by Odvolatel v odvolací lhůtě přezkoumal a na základě Úřadem uvedeného odůvodnění stanovené lhůty by pak Odvolatel zvažil, zda toto rozhodnutí bude akceptovat, nebo se proti němu z věcného hlediska odvolá. Úřad však rozhodně neměl automaticky Žádost zamítnout. Navíc v situaci, kdy dle Odvolatele ani neexistují zákonné důvody pro takovéto zamítnutí Žádosti a Úřad sám na základě vlastní úvahy před vydáním Rozhodnutí dospěl k závěru, že jsou dány důvody pro určité prodloužení lhůty pro ukončení provozu zařízení, jak ostatně vyplývá z Výzvy I.

XII.

Vázaný účet

Odvolatel by se také rád vyjádřil k návrhu Úřadu, aby Odvolatel poskytl nějaký finanční závazek, např. ve formě vázaného účtu. Tento návrh byl poprvé vznesen Úřadem ve Výzvě I. a Odvolatel se domnívá, že byl formulován velmi neurčitým způsobem. Doslova Úřad uvedl, že „Dle názoru krajského úřadu by případně adekvátní náhradou za zkrácení termínu oproti návrhu žadatele mohl být finanční závazek např. ve formě vázaného účtu.“ Pomocí doslovného výkladu se nelze dobrat logického smyslu tohoto návrhu. Proto také Odvolatel ve svém dopise ze dne 5. 2. 2013 vyjádřil své nepochopení tomuto návrhu a pro jistotu uvedl, že o finančním závazku ani v současné době neuvažuje, neboť se obával, že Úřad v konečném rozhodnutí jednostranně dle svého vlastního uvážení takovou podmínku stanoví, a to bez předchozí diskuze a vyjasnění tohoto návrhu s Odvolatelem. Tento postoj Odvolatele je zcela logický, neboť hlavním důvodem žádosti o odložení konverze a prodloužení provozu amalgámové elektrolyzy je aktuální složitá ekonomická situace Odvolatele. Proto Odvolatel preventivně nesouhlasil s návrhem vkládání svých finančních prostředků potřebných k provozu na vázaný účet, jak (patrně) navrhl Úřad. Odvolatel rozhodně úvahu Úřadu nevnímal jako výzvu k předložení vlastního návrhu, jak tuto část Výzvy I. interpretuje Úřad v odůvodnění Rozhodnutí, zejména za situace, kdy Úřad tuto úvahu Odvolateli poprvé sdělil ve Výzvě I, v níž jej zároveň informoval o ukončení sběru

podkladů a o tom, že rozhodnutí ve věci vydá nejpozději do konce února 2013. Nadto lze závěrem poznamenat, že požadavek finančního závazku se neopírá o žádný relevantní první předpis upravující problematiku integrovaného povolení.

XIII.

Úprava dalších závazných podmínek

Odvolaatel by se dále rád vyjádřil k nejasnostem, které byly způsobeny zcela novým zněním závazné podmínky týkající se prodloužení provozu amalgámové elektrolyzy obsaženým ve Vyřvě I. ze dne 28. I. 2013. Úřad zde navrhl následující znění závazné podmínky: „SPOLANA a.s. nejpozději do konce roku 2015 předloží řešení budoucí výroby chloru a s tím spojenou žádost o změnu integrovaného povolení včetně harmonogramu náhrady výroby. Pokud předmětem této žádosti nebude náhrada amalgámové elektrolyzy při výrobě chloru, bude provoz amalgámové elektrolyzy ukončen do konce roku 2016. V opačném případě se bude postupovat podle schváleného harmonogramu, který se stane nedílnou součástí integrovaného povolení.“ S ohledem na dosavadní průběh řízení, výsledky ústního jednání a požadavek Úřadu na doplnění žádosti o srovnávací studie, se Odvolaatel domníval, že tímto Úřad opouští od jedineho řešení náhrady amalgámové elektrolyzy při výrobě chloru (tedy od konverze na membránovou elektrolyzu) a připouští i jiný variantní postup. Odvolaatel pro případ ukončení provozu amalgámové elektrolyzy. Proto Odvolaatel navrhl Úřadu ve svém vyjádření ze dne 5. 2. 2013 v souvislosti s tímto nově Úřadem navrhovaným zněním provést i další změny integrovaného povolení – zejména vypustit závazné podmínky, které se týkají pouze dříve uloženeho přechodu na membránovou elektrolyzu (například bod B.3 integrovaného povolení). Tímto návrh Odvolaatele vyplynul z nového Úřadem navrženého znění závazné podmínky obsažené ve Vyřvě I. Odvolaatel se totiž na základě tohoto návrhu Úřadu domníval, že osiřní okazy a zrnky o membránové elektrolyze jsou zcela nadbytečné, neboť Odvolaatel bude mít pro případ ukončení provozu na výběr více variant náhradení výroby chloru amalgámovou elektrolyzou. Nic přitom nebude bránit Úřadu stanovit jako podmínky znova či jinak v souladu s aplikací nejlepších dostupných technik v rámci řízení o změně integrovaného povolení, jež bylo v návrhu podmínky předpokládáno pro případ, že se do konce roku 2015 Odvolaatel pro konverzi finálně rozhodne. Odvolaatel se proto domnívá, že jeho návrhy na vypuštění osiřních okazů na membránovou elektrolyzu z integrovaného povolení byly opodstatněné a logicky reagovány na zcela nový návrh Úřadu.

Aspoň takto novému znění závazné podmínky Odvolaatel porozuměl, a proto na tento návrh tímto způsobem zareagoval a očekával, jak se s jeho návrhem Úřad vypořádá.

Odpovědi a vyjasnění tohoto a dalších bodů Vyřvy I. se dočkal Odvolaatel až v odůvodnění Rozhodnutí. Nicméně tyto odpovědi a vyjasnění nemohly být z textu Vyřvy I. Odvolaateli před vydáním Rozhodnutí zřejmé a Odvolaatel je považuje za nespřávné. Úřad přitom v odůvodnění Rozhodnutí (str. 21) uvedl, že i na základě vyjádření Odvolaatele ze dne 5. 2. 2013 reagující na nejasnosti ve Vyřvě I., rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. „Odvolaateli však nemůže být přičítáno k tizi jeho vyjádření, jež reagovalo na nejasné návrhy a sdělení poskytnutá Úřadem ve Vyřvě I.

Odvolaatel se proto s ohledem na skutečnosti uvedené výše domnívá, že závěry, které Úřad z vyjádření Odvolaatele ze dne 5. 2. 2013 v odůvodnění Rozhodnutí vyvozuje, jsou nespřávné a v rozporu se zákonem.

XIV.

Část A. vyřkové části Rozhodnutí

Odvolaatel považuje část A. vyřkové části Rozhodnutí za věcně správnou, a proto v bodě XV. tohoto odvolání navrhuje tuto část A. vyřkové části Rozhodnutí odvolacím správním

orgánem potvrdit. Odvolatel bude tuto část a zde stanovené závazné podmínky zpřísňující emisní limity (viz bod 2 této části A.) a provádění imisního monitoringu rtuti (viz bod 4 této části A.) dobrovolně plnit a dodržovat i před tím, než část A. výrokové části Rozhodnutí nabyde právní moci.

XV.

Návrh

S ohledem na výše uvedené lze uzavřít, že část B. výrokové části Rozhodnutí je nesprávná a v rozporu s právními předpisy. Proto Odvolatel tímto navrhuje, aby odvolací správní orgán rozhodl následujícím způsobem:

- (I). potvrdil část A. výrokové části Rozhodnutí v souladu s § 90 odst. 5 věta druhá SŘ; a
- (II). změnil část B. výrokové části Rozhodnutí v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) SŘ, a to tak, že nahradí část B. výrokové části Rozhodnutí následujícím zněním:

„B.

Výroková část integrovaného povolení (jak je definováno ve výrokové části A. Rozhodnutí) se mění takto:

1. V kapitole B. integrovaného povolení se bod B.1 zrušuje a nahrazuje následovně:

B.1 Provozovatel nejpozději do konce roku 2015 předloží řešení budoucí výroby chloru a s tím spojenou žádost o změnu integrovaného povolení včetně harmonogramu náhrady výroby. Pokud předmětem této žádosti nebude náhrada amalgámové elektrolýzy při výrobě chloru, bude provoz amalgámové elektrolýzy ukončen do konce roku 2017. V opačném případě se bude postupovat podle schváleného harmonogramu, který se stane nedílnou součástí integrovaného povolení.

2. V kapitole B. integrovaného povolení se bod B.3 zrušuje bez náhrady.“

V případě, že odvolací správní orgán nebude moci potvrdit část A. výrokové části Rozhodnutí a změnit část B. výrokové části Rozhodnutí dle předchozí věty tohoto bodu odvolání, navrhuje tímto Odvolatel, aby odvolací správní orgán zrušil celé Rozhodnutí v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) SŘ pro jeho nezákonnost a nesprávnost části B. výrokové části Rozhodnutí a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Ing. Zuzana Komárková
Za SPOLANA a.s. na základě plné moci